

S. Sayısı : 28

Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 200 ncü maddesinin değiştirilmesi hakkında Kanun tasarısı ve Adalet Komisyonu raporu (1/92)

T. C.

Başbakanlık

Muamelât Genel Müdürlüğü

Tetkik Müdürlüğü

Sayı: 71 - 1656, 6 - 4167

1 . XII . 1950

Büyük Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 200 ncü maddesinin değiştirilmesi hakkında Adalet Bakanlığınca hazırlanan ve Bakanlar Kurulunun 25 . XI . 1950 tarihli toplantısında Yüksek Meclise sunulması kararlaştırılan Kanun tasarısının gerekçesiyle birlikte sunulmuş olduğunu saygılarımla arz ederim.

Başbakan

A. Menderes

GEREKÇE

Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 200 ncü maddesi Türk Ceza Kanununun 2 nci kitabının birinci babında yazılı ölüm veya ağır hapis cezasını müstelzim suçlardan sanık olanlar hakkında son tahkikatın açılması kararıyla birlikte tevkif kararı verilmesini, duruşmanın da mevkufen icrasını mecburi kılan bir hükmü ihtiva etmektedir. Bu hüküm aynı kanunun tevkif sebeplerini gösteren ve her hangi bir olayda tevkifi müstelzim hal ve şartların mevcut olup olmadığını ve böyle bir tedbirin alınması gerekip gerekmediğini yargıcın serbest takdirine bırakmış olan 104 ncü maddesinin ana prensibiyle kabili telif olmadığı gibi Anayasamızın teminatı altında bulunan şahsın masuniyeti esasına da uygun bulunmamaktadır.

Yargıcın serbest takdirini bağlayan bu hükmün tatbikatta iyi neticeler vermediği de müşahede ve tecrübelerle sabit olmuştur.

Bu mülâhazalara dayanarak maddenin asıl metninde mevcut olmadığı halde sonradan ilâve edilen ve şahsın masuniyeti kaidesini ihlâl eden son fıkra çıkarılmış ve madde kanunlarımıza hâkim olan prensiplere uygun bir hale ifrağ olunmuştur.

Adalet Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Adalet Komisyonu

Esas No. 1/92

Karar No. 12

27 . XII . 1950

Yüksek Başkanlığa

Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 200 ncü maddesinin değiştirilmesi hakkında Adalet Bakanlığınca hazırlanan ve Bakanlar Kurulunun 25 . XI . 1950 tarihli toplantısında Yüksek Meclise sunulmasına karar verilen kanun tasarı komisyonumuza havale edilmekle Adalet Bakanlığı temsilcisi hazır olduğu halde incelendi.

Gerekçesinin okunmasından ve Bakanlık temsilcisinden alınan tamamlayıcı izahattan sonra işbu kanun tasarısının,

Ceza Muhakemeleri usulü Kanununun 200 ncü maddesinin, Türk Ceza Kanununun ikinci kitabının birinci babında yazılı ölüm veya ağır hapis cezasını müstelzim suçlardan sanıklar hakkında son tahkikatın açılması kararıyla birlikte tevkif kararı verilmesini, duruşmanın da mevkufen yapılmasını mecburi kılan bir hükmü ihtiva etmekte olduğu, bu hükmün aynı kanunun tevkif sebeplerini gösteren ve her hangi bir olayda tevkifi müstelzim hal ve şartların mevcut olup olmadığını ve böyle bir tedbirin alınması gerekip gerekmediğini yargıcin serbest takdirine bırakmış olan 104 ncü maddesinin ana prensibiyle kabili telif olmadığı gibi Anayasamızın teminatı altında bulunan şahsın masuniyeti esası da uygun bulunmadığı,

Yargıcin serbest takdirini bağliyan bu hükmün tathikatta da iyi neticeler vermediği,

Mülâhazalarıyla hazırlandığı ve 200 ncü maddenin bu esaslar dâhilinde değiştirilmesinin istendiği anlaşılmıştır.

Komisyonunda yapılan görüşmelerden sonra ileri sürülen mucip sebepler muvafık görülmüş ve Hükümetin bu maksatla hazırladığı değiştirme kanununun aynen ve oybirliğiyle kabülüne karar vermiştir.

Kamutayın yüce tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Başkan	Sözcü	Kâtip
Ankara	Balıkesir	Balıkesir
O. T. Iltekin	M. Erkuyumcu	V. Aşena
Amasya	Ankara	Ankara
İ. Olgaç	O. Ş. Çiçekdağ	H. Ş. Ince
Çankırı	Çoruh	Çorum
C. Boynuk	M. Güney	H. Ortakcioğlu
Edirne	Elâzığ	Erzurum
M. Enginün	H. A. Yöney	E. Karan
Gazianteb	İstanbul	Kars
G. Kınöglu	A. Moshos	L. Aküzüm
Kars		Konya
Abbas Çetin		M. Obuz
İmzada bulunamadı		
Kütahya	Mardin	Samsun
S. S. Nasuhoğlu	M. K. Boran	F. Tüzel
Seyhan		Yozgad
S. Serçe		N. U. Alcu

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 200 ncü maddesinin değiştirilmesi hakkında Kanun tasarısı

MADDE 1. — Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 200 ncü maddesi aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir:

Madde 200. — Sorgu yargıcı tarafından son tahkikatın açılmasına dair verilecek kararda maznuna isnat olunan uçun neden ibaret olduğu ve bu suçun kanuni unsurları ve tatbiki icabeden kanun maddesi ve duruşmanın hangi mahkemede yapılacağı gösterilir.

Sorgu yargıcı maznunun tevkifine ve evvelce mevkuf ise mevkufiyet halinin devamına mahal olup olmadığına re'sen karar verir.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanun hükmünü Bakanlar Kurulu yürütür.

Başbakan
A. Menderes

Devlet Bakanı
Başbakan Yardımcısı
S. Ağaoğlu

Devlet Bakanı
F. L. Karaosmanoğlu

Adalet Bakanı
H. Özyörük

Millî Savunma Bakanı
Refik Ş. İnce

İçişleri Bakanı

Dışişleri Bakanı
F. Köprülü

Maliye Bakanı
H. Ayan

Millî Eğitim Bakanı
T. İleri

Bayındırlık Bakanı

Ekö. ve Ticaret Bakanı
Z. H. Velibeşe

Sa. ve So. Y. Bakanı
Dr. E. H. Üstündağ

G. ve Tekel Bakanı
N. Özsan

Tarım Bakanı
N. İyriboz

Ulaştırma Bakanı
S. Kurtbek

Çalışma Bakanı ve
Bayındırlık B. V.
H. Polatkan

İşletmeler Bakanı
Muhlis Ete